

694. Valék az Istennek hatalmas markában – 32. zsoltár

Cantus Catholici, 1651.

Va-lék az Is-ten-nek ha-tal-mas mar-ká-ban, éj-jel-nap-pal jaj - gat-tam. Úr-is-ten,ke-ze - det raj-tam sú-lyo-sí - tád, és nagy kí-no-kat lát-tam,

3 E-röm, ned-ves-sé-gem, mert el-fo-gyat-ko - zott, és u-gyan meg szá-rad - tam: Mi-ként me-leg nyár - ban a le-ka-szált szé-na:tes-tem-ben el-a - pad - tam.

B. G.

2. Sokságos bűnömöt már el nem titkolom, Tenéked megjelentem,
Én hamisságomat és gonoszságomat előtted el nem rejtem.
Elvégzém magamban hogy előtted, Uram, rút bűnömöt felfedjem:
És bizonyal hiszem, hogy te is azontúl megbocsátod énnékem.

3. De ily vallást tészek, hogy az én bűnömért a poklot érdemleném,
Irgalmasságodból hogyha bűneimért bocsánatját nem nyerném,
Te szent Fiaid által ingyen azt tetőled igaz hittel nem venném,
Minden oltalmamat és bizodalmamat ha tebenned nem vetném.

4. Istenem és Uram, te vagy én oltalmam minden nyavajáimban.
Én néked könyörgök, hogy tarts meg engemet sok háborúságimban;
Hogy megszabadulván én ellenségimtől még ez árnyékvilágban
Néked szolgálhassak örökkön-örökké az én hivatalomban.

Sztáray Mihály: Sok embernek vannak e széles világon (7. versszakól); Debrecen, 1590.